

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2998/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, Војномедицинска академија Београд, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2069/24 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2069/24 од 16.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2069/24 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3287/22 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци на име разлике између исплаћене и припадајуће разлике основне зараде и минималне зараде, као и разлике припадајућих додатака по основу увећања плате од 20% због посебних услова службе, минулог рада, рада на дане државног празника и прековременог рада за период од 01.12.2019. године до 31.08.2021. године исплати укупан износ од 72.897,93 динара у појединачним новчаним износима наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на износе из првог става изреке пресуде, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања - Филијала Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала Београд, као и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање - Филијала Београд. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да

тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.750,00 динара са затезном каматом од извешности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2069/24 од 16.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као посебној, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике између исплаћене основне зараде и основне зараде у висини минималне зараде, као и с тим у вези разлике припадајућих додатака по основу увећања плате од 20% због посебних услова службе, минулог рада, рада на дане државног празника и прековременог рада. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужилје усвојен донета је применом одредбе члана 2. став 1. и члана 111. ст. 2. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/2005... 75/2014) и не одступа од судске праксе о томе да сви запослени на територији Републике Србије, без обзира код ког послодавца раде, имају право на исплату минималне зараде према одредбама Закона о раду. Ревизијом тужене оспорава се налаз судског вештака економско-финансијске струке, на чијем мишљењу је заснована побијана одлука, чиме се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа, а што нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 27.10.2022. године, а вредност предмета спора износи 72.897,93 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд оценио да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић